Maldini spottaður

Sunnukvøldið skuldi 40 ára gamli Paolo Maldini í øllum góðum takka fyri seg á San Siro leikvøllinum í Milano. Men tað gekk ikki heilt eftir ætlan, tí í einum umráði av áskoðaraplássunum fekk hann háð og spott frá Milan-fjepparum. »Takk, skiparin. Tú vart ein meistari á vøllinum, men tú virdi ikki tey, sum gjørdu teg ríkan,« stóð á einum stórum bannara.

Mourinho ongan veg

José Mourinho hevur steðgað øllum gitingum um, at hann skal vera á veg til annað felag, tí nú hevur hann longt sáttmála sín við Inter fram til á sumri 2012. Tað hevur annars ljóðað, at 46 ára gamli portugisin skuldi vera á veg til Real Madrid. Lønin til Mourinho hesi komandi árini skal vera tilsamans 220 milliónir krónur.

var tað Robson, ið stóð eftir sum stóra hetjan. Stórliga fagnaður av einum samlaðum Stretford End, ið als ikki vildi lata spælaran fara av vøllinum.

Hughes prógvaði mistakið

Næsta uppgerðin millum risarnar var eisini í Cup Winners-kappingini. Hesa ferð finalan í 1991.

Tann nú rutineraði Bryan Robson var framvegis partur av liðnum hjá United, meðan Maradona fyri langari tíð síðani var farin úr Barcelona.

Fyrst og fremst snúi prátið undan dystinum seg tó um Mark Hughes, sum eftir eitt miseydnað uppihald í Barcelona nú var aftur í Manchester United.

Og tá dysturin var av, stóð Sparky eisini í sentrum. Stútarin frá Bruce eftir 67 minuttum hevði helst undir øllum umstøðum farið í netið, men waliski framherjin setti kortini fótin á. Avgerandi málið átti hann tó við húð og hár. Í oysandi regninum trekti hann framvið Carles Busquets í Barca-málinum, og úr einum mest sum ógjørligum vinkli bankaði hann við ristini bóltin í handara síðunet.

Tað brendi á móti dystarenda, tá hartskjórandi Barcelona-sweeparin, Ronald Koeman – sum varð mansvardur av Brian McClair! – móti dystarenda minkaði munin til 2-1. Seinni mátti Clayton Blackmore á akrobatiskan hátt ruddað bóltin av málstrikuni, men United helt fast, og so hevði Alex Ferguson vunnið sítt fyrsta europiska steyp við Manchester United.

Dýr útlendingaregla

Í 1994/95 vóru Manchester United og Barcelona í sama bólki í Champions League bólkaspælinum. Men talan gjørdist ikki veruliga um tær klassisku uppgerðirnar, sum áskoðararnir høvdu vónir um.

Hetta komst fyrst og fremst av broyttu UEFA-reglunum um nýtslu av útlendingum. Nú taldu skotar, walisar, írar og norðurírar eisini sum útlendingar hjá enskum feløgum, og tað noyddi Alex Ferguson at hugsa alternativt, tá liðið skuldi setast til europisku uppgerðirnar.

Á Old Trafford gjørdist talan tó um undirhaldandi 2-2 javnleik. Hughes legði vertirnar á odda, men Romario og Bakero skutu Barca upp á 2-1, áðrenn Lee Sharpe javnaði við einum frekum hælsparki.

Á Camp Nou var tó eingin ivi um, at tað var Johan Cruyff, sum átti sítt egna Dream-Team. Ein av avgerðunum hjá Ferguson var at ofra Peter Schmeichel í útlendingakabalini, og hann kundi hjálparsleysur hyggja at, meðan Stoichkov (2), Romario og Ferrer bankaðu fýra kassar inn um Gary Walsh, sum saman við restini av United-verjuni so ruddiliga varð úrlætin í catalanska høvuðsstaðnum.

Dreymabóltur og 12 mál

Í 1998/99 vóru Barca og United saman við Bayern München partur av sannari dynamitt-pulju í bólkaspælinum í Champions League. Somikið sterkur var bólkurin, at bæði Manchester United og Bayern München at enda stóðu í finaluni, men áðrenn Barcelona var úti úr kappingini, var liðið partur av tveimum ógloymandi uppgerðum móti komandi europisku meistarunum úr United.

Giggs, Sholes og Beckham løgdu United á odda tríggjar ferðir í heimadystinum, men hvørja ferð javnaði Barcelona. Og seinastu løtuna trýstu gestirnir fyri sigrinum, eftir at Nicky Butt varð rikin av vølli.

Tveir mánaðir seinni var talan um enn betri undirhald. Dwight Yorke og Andy Cole høvdu ment eitt mest sum telepatiskt samskifti, og ikki minst 2-1 málið hjá Cole var framúrskarandi dømi um hetta.

Men í Rivaldo hevði Barcelona ein spælara, sum veruliga var í heimsflokki. Og við einum beinleiðis frísparki og einum framúrskarandi saksasparki var hann høvuðsmaðurin hjá heimaliðnum. Og var tvørtræið yvir Peter Schmeichel plaserað bara tríggjar sentimetrar hægri, hevði brasilumaðurin skotið hattrick.

Barcelona hevði verið víðari úr bólkaspælinum og Champions League søgan hevði sæð øðrvísi út.

Ginger slapp í finaluna

Higartil seinasta uppgerðin millum tey bæði mótstøðuliðini í Rom var í hálvfinalunum í Champions League.

Her gjørdist talan ikki um somu málveitslu, men á Camp Nou var talan um mest sum fullkomnan dominans frá heimaliðnum, sum tó ikki megnaði at skora.

Tað hevði Ronaldo hinvegin møguleika fyri eftir bara trimum minuttum í returdystinum á Old Trafford, men hann misnýtti møguleikan, sum hann fekk úr 11 metrum. Ístaðin mátti United seta álitið á roynda Paul Scholes, sum hølvaði eitt langskot upp í málhornið, soleiðis at hann eisini slapp at royna seg í finaluni, sum hann ikki varð partur av í 1999, tá hann hevði leikbann.

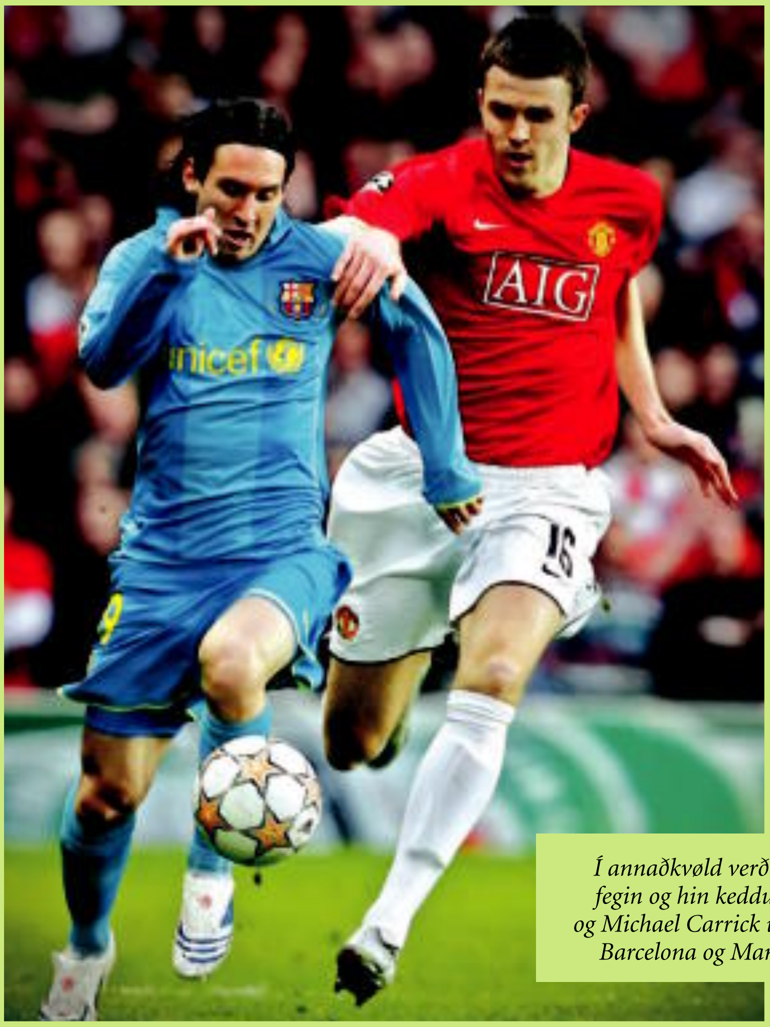

Í annaðkvøld verður annar teirra fegin og hin keddur: Lionel Messi og Michael Carrick úr ávikavist FC Barcelona og Manchester United

Vinnarar 1956-2008

1956	Real Madrid
1957	Real Madrid
1958	Real Madrid
1959	Real Madrid
1960	Real Madrid
1961	Benfica
1962	Benfica
1963	AC Milan
1964	Inter
1965	Inter
1966	Real Madrid
1967	Celtic
1968	Manchester United
1969	AC Milan
1970	Feyenoord
1971	Ajax Amsterdam
1972	Ajax Amsterdam
1973	Ajax Amsterdam
1974	Bayern München
1975	Bayern München
1976	Bayern München
1977	Liverpool
1978	Liverpool
1979	Nottingham Forest
1980	Nottingham Forest
1981	Liverpool
1982	Aston Villa
1983	Hamburg SV
1984	Liverpool
1985	Juventus
1986	Steaua Bucarest
1987	FC Porto
1988	PSV Eindhoven
1989	AC Milan
1990	AC Milan
1991	Reyða Stjørna Beograd
1992	FC Barcelona
1993	Olympique Marseille
1994	AC Milan
1995	Ajax Amsterdam
1996	Juventus
1997	Borussia Dortmund
1998	Real Madrid
1999	Manchester United
2000	Real Madrid
2001	Bayern München
2002	Real Madrid
2003	AC Milan
2004	FC Porto
2005	Liverpool
2006	FC Barcelona
2007	AC Milan
2008	Manchester United